

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ex Illvstrissimo Cardinali Bellarmino Epitome
Controuersiarum Omnium huius Aeui
Lvthero-Calvinisticarvm Sub diuersis Titulis bis
Quadripertitis digestarum**

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiae, 1624

LXVII. An item certus Se eße Praedestinatum?

urn:nbn:de:hbz:466:1-11726

non quæ in particulari ad huc, illum. &c. pertinent.

AD VII. Discussio ea non requirit certitudinem fidei; sed coniecturæ ex opinione & spe nostra factæ.

AD VIII. Testimonium conscientiae lætitiā affert; sed non infallibilem certitudinem. Vnde Ps. 2. *Exultate cum tremore.* 1. Cor. 4. *Nil mihi conscius sum; sed non in hoc iustificatus sum.*

AD IX. Loquitur de præsentia Christi apud Corinthios, quoad potentiam & miracula; non quoad gratiam iustificantem. patet ibidem.

AD X. Audacia non est certitudo: sed ex hac gignitur illa, quia credimus Christum passum adstare Patri pro nobis, esseque Mediatorem nostrum fide tenemus.

AD XI. Voces illæ, *scimus, cognoscimus*, non necessario includunt certitudinem fidei, nam scimus etiam ex signis. Dein sententiæ eæ sunt generales, de translatis de morte ad vitam; uti sperabatur.

AD XII. Certitudo, quæ ex operibus nascitur, est coniecturæ, non fidei. Dein, Lutherani suam certitudinem esse priorem volunt operibus, non posteriori.

AD XIII. Paucis istis certitudo constituitur ex reuelatione peculiari. Ita S. Aug. 9. 57. 58. in *Genesin*.

AD XIV. Propositiones eæ sunt generales, non particulares.

AD XV. Fides in se certissima est & infallibilis: remissio tamen peccatorum mihi, illi. &c. facta non est fidei articulus. Sic & spes in se certa est; at non in me, te, illo. &c.

QVÆSTIO LXVII.

An certitudine fidei homo certus esse possit, ac debeat, se esse Prædestinatum?

LUTHERANI affirmant. Mar. Bucerus in *Colloq. Ratisbon.* negat esse verum Christianum qui non eadem fidei certitudine credit, se habiturum vitam æternam; quia credit Christum esse, & Deum esse. Idem Martyr ad Rom. 8. Kemnit in *Exam. Trid. sess. 6. c. 12* castigat Concilium docens: Neminem, sine peccati reuelatione, certo statuere debere, se esse prædestinatum.

CALVINUS Inst. 3. c. 2. §. 6. *Verè fidelis non est, nisi qui solida persuasionem, Deum sibi propitium persuasus, de eius benignitate sibi omnia pollicetur; nisi qui diuina erga se beneuolentia promissionibus fructus, indubitatam salutis expectationem præsumit.* Sic & §. 40. in *Antid.*

SVADENT istis. 1. Orandum est pro dono perseverantiæ, lac. 1. *Postulet in fide, nihil hesitans*: Ergo certo credere debemus nos accepturos perseverantiā, ac proinde esse prædestinatos. Ita Bucerus.

2. Idem. 1. Ioan. 5. *Sciatis, quia vitam habetis æternam, qui creditis in nomine Filij Dei.*

3. Calvinus in Eph. 1. *Habemus pignus hereditatis*: ergo certissimus. Ibidemque orat Deum Apostolus, ut illuminet Ephesios, ut cognoscant se prædestinatos in adoptionem filiorum Dei.

4. Calvinus. 1. Thesi. *Scientes Electionem vestram; quia Evangelium nostrum non fuit ad vos in sermonem tantum; sed & in Virtute, & in Sp. Sancto.*

5. Kemn. Rom. 8. *Quos vocavit, hos & iustificavit; quos iustificavit, hos & magnificavit.* Ecce patefactum hic fundamentum huius certitudinis.

6. Kemn. Ioan. 10. *Nemo rapiet eas de manu mea.* Rom. 8. *Quis accusabit adversus electos Dei?* 1. Cor. 1. *Confirmabit vos usque in finem.*

AVTOR. Nemo citra Reuelationem potest, aut debet statuere, se esse prædestinatum.

I. Ita Scripturæ docent, non posse causam

causam sciri, cur hunc, non illum Deus eligat, aut quē elegerit; sine reuelatione speciali suæ voluntatis. Rom. II. *O altitudo.* &c.

II. Hortantur fideles ad timorem. Rom. II. *Fide stas: noli altum sapere.* &c. Cætera vide in *Antichristo* p. 4. q. 36.

INSTANT *Calvinus* & *Kemnitius* talia dici ad excutiendum torporem, & carnalem securitatem, quæ homines in piis operibus reddunt negligentiores non quod periclitantur ne excidant à salute.

Dico Prædestinati excidere non possunt; sed prædestinatum sese nescit nemo; unde cuique piè metuendum cum spe. At, qui se sciunt prædestinatos, non est quod metuant, sed credere debent; & talibus nil opus cohortatione. Imò in hac Deus hortaretur eos ad incredulitatem suæ prædestinationis.

III. Docent Scripturæ, salutem pendere à conditione Operum. Mat. 5. *Nisi abundaueris iustitiis.* &c. Mat. 19. *Si vis ad vitam ingredi.* &c. Et fatentur Sectarij incertam esse salutem, si ab operum conditione dependeat.

INSTANT *i. Calvinus.* Iubendi fideles respicere Christum ut in ipsis manentem, & suam eis communicantem.

2. *Calviniste:* Opera requiri, aiunt; quia fides vera non est, nisi viua sit, & fructificet.

Dico AD I. Christus requirit à membris, ut etiam operentur. Ioa. 15. *Omne palmitem in me non ferentem fructum, tollet eum.* &c. Iubemur igitur operari; non solum iustitiam Christi nobis arrogare.

AD II. Non quaeritur hic, cur opera sint necessaria; sat est exigi necessario ad salutem.

IV. Docent Scripturæ, multos ad

tempus credere; & in tempore tentationis excidere. Luc. 8. &c. Ergo non erant de fide certi salutis suæ ac perseverantia.

INSTANT *i. Calvinus* negat eos veram habuisse fidem.

2. *Kemnitius* ait Credentes posse à fide excidere à gratia, & salute: Nihilominus tamē statuere se prædestinatos. Quod autem non perseverent, causam esse, 1. quod Deus nolit eos conservare ad finem: 2. Quod per opera carnis ipsi fidem excutiant.

Dico AD I. Inferius quaest.

AD II. 1. In iis sibi contradicit; facitque Deum mutabilem. Proinde ex fide sola certus salutis esse nemo potest, qui se excidere posse credit.

V. Accedit Traditio Ecclesiæ, & S. Patrum consensus. S. Chrys. hom. 11. in Philip. *Paulus qui tanta passus est, nondum de resurrectione illa securus fuit; quid sane nos dicemus?* S. Hier. l. 2. contra Pelagianos. *Ne beatum dixeris quemquam ante mortem. Quam diu enim vivimus, in certamine sumus: quamdiu in certamine sumus, nulla est certa victoria.* S. August. 11. Ciuit. c. 12. *Sancti de sua perseverantia premio certi sunt; de ipsa tamen perseverantia sua reperiuntur incerti.* &c. *Nisi aliqua reuelatione ab Illo fiat certum, qui de hac re iusto, latentique iudicio non omnes instruit; sed neminem fallit.*

INSTANT *Bucerus*, Augustinum loqui de certitudine scientiæ, non fidei. Proinde fideles debere ex fide, non ex se statuere suam certitudinem salutis.

Dico. Sic omnes fideles haberent ex fide eam certitudinem, & perseverantiam. At utrumque negat S. Augustinus tum ibi, tum l. de corrept. & grat. c. 13. *Quis fidelium, in hac mortalitate, in numero prædestinatorum se esse presumat?*

VI. RATIO docet. I. Quia quæ pendent ex sola Dei voluntate, credi non debent, nisi ex certa Revelatione: cum nemo scire possit, quid sit in homine; minus quid in Deo. At talis est prædestinatio, Rom. 9. *Quia cuius vult, miseretur; & quem vult, indurat.* Et quos elegit, ex misericordia, non ex operibus elegit.

2. Quia nescit homo an dignus sit odio, an amore, secundum præsentem iustitiam: ergo minus secundum Dei Decretum.

3. Quia Aug. *ibid.* ait, Incertitudinem esse perutilem ad humilitatem.

4. Quia perutile idem est ob reprobos, qui si scirent reprobationem, desperarent. Ita S. Prosper l. 2. de *vocat. gentium* c. ult.

Dico Ad I. Hæsitatio est contraria orationis & Fidei, & Fiduciae. Fidei; qua credendum velle nobis bona Deum; at, an expediant nobis; nescimus. Sic Christus & Paulus ter orant, nec impetrarunt, licet credentes. Ita orant pro credentibus pro perseverantia; quæ tum scitur, cum perseveratum est ad finem. Sic & speramus orantes.

Ad II. *Habere vitam et. in spe* sc. nō in re: Rom. 5. *Spe enim salvi facti sumus.* Ideo monet idem Ioan. in ep. 2. *Videte vosmetipsos, ne PERDatis, quæ operati estis.* Sic Heb. 3. *Videte, ne forte sit in aliquo vestrum cor malum incredulitatis discendi à Deo vivo. &c. Participes enim Christi effecti sumus; si tamen initium usque ad finem firmum retineamus.* Quia opus Perseuerantiæ.

Ad III. Qui habent pignus hæreditatis, hanc certi consequentur: modo

conseruent illud: At se habere quis scit, nisi cui reuelavit Deus? Et huiusmodi promissiones vniuersales implicitè sunt conditionatæ, alibi scilicet expressis conditionibus.

Deinde rogat Deum Apostolus, ut illuminet oculos Ephesiorum, ut intelligant quæ sit spes vocationis; non ut sciant se esse prædestinatos.

Ad IV. *Scientes* sc. se & Siluanum, & Timotheum; non ipsos vos Thessalonicensis, *electionem vestram.* Deinde loquitur ibi de scientia ex signis, non ex reuelatione.

Ad V. Non omnes Vocati sunt Electi: Mat. 22. Multi sunt vocati; pauci verò electi. Itaq; loquitur de Vocatis secundum propositum. De his verò scit nemo: Aug. l. de bono pers. c. 13. Quis nouit sensum Domini?

Ad VI. Priora docent, Electos non posse perire: at non quemquam scire se esse electum. Posterius docet, Paulum bene sperasse de salute Cor. & Ephesiorum. Monet igitur S. Aug. *ibid.* c. 22. ut cogitantes de electis utamur prima & secunda persona, ut bene sperantes: at de reprobis terciâ, ne auditoribus malè ominemur.

QVÆSTIO LXVIII.

Fides & Iustitia an sit propria electorum, amittique possit?

CALVINUS Inst. 3. c. 2. §. 11. Proprietatem affirmat; Amissionem negat. Solos ait, electos semine incorruptibili DEVS in perpetuum regenerat, ut nunquam dispareat semen vite in eorum cordibus insitum. Et §. 12. Hoc tenendum est; quamuis exigua sit, ac debilis in electis fides; quia tamen spiritus